

vaad i Farvande, hvor der ikke foregaar Fiskeri med staaende Redskaber i større Udstrækning, og paa den anden Side, at det ikke er tilstrækkeligt at etablere Forbud alene mod Aalevaad for de Farvande, hvor der i stort Omfang benyttes staaende Redskaber. I Henhold hertil har Kommissionen anset det for rettest i sit Forslag at følge Princippet i den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 5. April 1888 § 9, saaledes at det overlades Ministeren at bestemme Grænserne for de Farvande, i hvilke Brugen af Vaad — ikke blot Aalevaad men tillige Snurrevaad samt alle Driv- og Slæbevaad — forbydes i Tidsrummet 1. December — 30. April.

Forbudet foreslaas ligesom i den gældende Lov kun for de sydlige Farvande, men medens den nuværende Bestemmelse ikkun giver Adgang til at forbyde Vaadfiskeri i Marts, April og Maj Maaneder i den Fjerdedel af Vandene, hvor Fiskeyngelen særlig udklækkes, kan efter Kommissionens Forslag Vaadfiskeri forbydes i Tiden 1. December—30. April overalt, hvor enten Fiskeyngel særlig opholder sig eller udklækkes, eller hvor Fiskeri med faststaaende Redskaber drives i større Udstrækning; paa denne sidste Betingelse for Forbudet lægger Kommissionen Hovedvægten, idet herved det væsentligste Formaal med Forbudet kommer frem i selve Bestemmelsen. — Ved sit Forslag mener Kommissionen i Virkeligheden at have skiftet Sol og Vind lige imellem de bevægelige og de faste Redskaber. Vaadfiskerne opnaa uhindret Fiskeri i Maj Maaned, der har størst Betydning for dette Fiskeri, medens Forbudet mod Vaadfiskeri i Vintermaanederne uden at være til betydelig Ulempe for Vaadfiskerne, der i alt Fald ikke for Tiden i nogen stor Udstrækning drive deres Fiskeri om Vinteren, skaffer de staaende Redskaber Fred i den Del af Aaret, hvor Fiskeriet med disse Redskaber har særlig Betydning.

ad b.) Maalbestemmelser og Ilandbringelsesforbud.

Medens der saavel indenfor Kommissionen som i de til samme rettede Henvendelser er kommen forskellige Anskuelser til Orde over for det ovenfor omhandlede Spørgsmaal om Fredning af Fiskene ved Forbud mod Brug af Redskaber, har der til alle Sider været fuld Enighed om Nødvendigheden af Fredningsbestemmelser gaaende ud paa Forbud mod *Ilandbringelse* af Fisk under passende Mindstemaal, dels fordi man erkender dette Princip Betydning for Fredning af alle sejlive Fisk, dels fordi en saadan Bestemmelse er praktisk gennemførlig, ogsaa af Hensyn til Kontrollen dermed.

Kommissionen har paa Basis af de foreliggende videnskabelige Undersøgelser erkendt, at det langtfra er alle Fisk, der behøve at fredes paa denne Maade, og har kun stillet Forslag om Fredning af 8 Arter, der med Undtagelse af Tungen alle ere fredede i den nugældende Lov; af de andre i denne Lov medtagne Arter har man ikke ment at burde medtage Torsk, Hvilling, Skrubbe, Slette (Ising), idet Fisk af disse Arter ere mindre sejlive, trænge mindre til Fredning og delvis ere af mindre Betydning. Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvor høj Grad de forskellige Fiskearter trænge til Fredning, har der hersket meget afvigende Anskuelser indenfor Kommissionen. Forhandlingerne have særlig drejet sig om Aal og Rødspætter som de to vigtigste af de 8 Fiskearter, der foreslaas fredede ved Mindstemaals-Bestemmelser. Paa Foranledning af den særlig i Aalefiskeriet interesserede Del af Kommissionens Medlemmer og Dr. Petersen er et større Maal for *Aal* (13 Tommers Totallængde) bleven foreslaaet gældende for hele Landet. Det har under Forhandlingerne været gjort gældende, at der kun burde sættes Maal for gule *Aal*, men aldeles ikke for blanke, fordi disse sidste ere fuldvoksne og i Færd med paa deres Ynglevandring at forlade vore Farvande for stedse, saa at de egentlig saavidt muligt alle burde fiskes. Paa Grund af den store Forskel i Størrelse paa de voksne Hanner og Hunner hos Aalene, de første naa sjelden over 12—16 Tommer, de sidste ere derimod næsten alle over 18—19 Tommer, maa Mindstemaalet, naar dette skal gælde alle *Aal*, holdes saa lavt, at det passer ogsaa for Hannerne, da disse ellers ikke kunne komme i Handelen; men herved taber Maalet for en stor Del sin Betydning for Hunnerne, der udgøre den værdifuldeste Del af Bestanden. Herpaa vilde en Skelnen mellem gul og blank *Aal* have kunnet bøde, da enhver blank Han da vilde kunne komme til gode, og Maalet for gul *Aal* kunde da være sat noget højere. Tanken herom har dog maattet opgives, fordi man ansaa det for altfor tvivlsomt, om Almenheden kan kende Forskel paa gul og blank *Aal*.